

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sfk/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200304
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Prof. JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:8022200304.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci LEGATOs Recovery k.s. (predtým PERSPECTA Recovery k.s.) so sídlom Mierová 650/56, 821 05 Bratislava, IČO: 47 256 184, správca konkurznej podstaty úpadcu BIO INVESTMENTS s.r.o. v konkurze so sídlom 158 Lukov, 086 05 Lukov, IČO: 44 162 626, právne zastúpený Mgr. Zuzanou Gregáňovou, advokátkou so sídlom Dopravná 2439/6, 934 01 Levice proti žalovanému Daňovému úradu Prešov so sídlom Hviezdoslavova 7, pobočka Bardejov, Partizánska 3014, 085 28 Bardejov o preskúmanie zákonnosti oznámenia a postupu žalovaného č. 100891053/2022 zo dňa 13. apríla 2022, o kasačnej sťažnosti žalovaného voči uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/33/2022-32 zo dňa 20. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov kasačného konania.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 3S/33/2022-32 zo dňa 20. októbra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 99 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zastavil konanie o žalobe žalobcu zo dňa 13.06.2022. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.
2. Krajský súd poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 08.09.2022 vzal žalobu späť. Žalobca svoje späťvzatie odôvodnil oznámením žalovaného zo dňa 05.09.2022, ktorým žalovaný prehodnotil napadnuté oznámenie o použití nadmerného odpočtu a nadmerné odpočty považoval za voľné platby. Vzhľadom na to žalobca navrhol konanie zastaviť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.
3. Výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 171 ods. 1 SSP. Uviedol, že späťvzatie žaloby vyhodnotil ako zavinené žalovaným, keďže k späťvzatiu žaloby došlo na základe oznámenia žalovaného zo dňa 05.09.2022 o tom, že správnou žalobou napadnuté oznámenie žalovaného je už bezpredmetné, pretože nadmerný odpočet (ktorý bol v napadnutom oznámení určený na uhradenie daňového nedoplatku na pokute, čo napadol žalobca žalobou), bol poukázaný na účet daňového subjektu.

II. Kasačná sťažnosť žalovanej, vyjadrenie žalobcu

4. Proti výroku II. napadnutého uznesenia o náhrade trov konania podal žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.
5. Sťažovateľ poukázal na povahu späťvzatia žaloby v správnom súdnictve ako dispozitívneho procesného úkonu žalobcu. Uviedol, že ak žalobca dospel k záveru o (pre seba) pozitívnom výsledku administratívneho konania v dôsledku uvedeného oznámenia žalovaného, nezakladá tento stav sám o sebe nárok na náhradu trov konania. Podľa názoru sťažovateľa mal krajský súd nárok na náhradu trov posúdiť podľa § 170 písm. b) SSP v spojení s § 171 ods. 1 SSP a vyhodnotiť právne následky späťvzatia výlučne na ťarchu žalobcu, keďže žalobca je pánom sporu.

6. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť. Uviedol, že nakoľko pokuty, za ktoré mu žalovaný započítal nadmerný odpočet, neboli riadne prihlásené v konkurze, bolo ich započítanie nezákonné. Sťažovateľ svoj postup a použité platby preúčtoval a uvoľnil, čo oznámil žalobcovi oznámením č. 102427692/2022 zo dňa 05.09.2022. Žalobca poukázal na to, že sťažovateľ k uvedenému prehodnoteniu pristúpil po tom, čo mu bola doručená správna žaloba vedená na Krajskom súde Prešov sp. zn.: 1S/43/2022, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia oznámenia žalovaného, ktorým si započítal platby na pokutu vylúčenú v konkurze vyplývajúcu z rozhodnutia o uložení pokuty č. 100313056/2022 zo dňa 16.02.2022. Žalobca argumentoval tým, že príslušné oznámenie žalovaného bolo ako dôvod späťvzatia explicitne označené a bolo prílohou podania žalobcu, ktorým žalobu vzal v celom rozsahu späť, keďže žalovaný svojím správaním zastavenie konanie procesne zaviniť.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení a § 11 písm. h) SSP.

8. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti uzneseniu, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

9. Podľa § 63 SSP, žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, správny súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne správny súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 99 písm. a) SSP, správny súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol.

11. Podľa § 170 písm. b) SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

12. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

13. Náhrada trov konania v prípadoch, kedy dochádza k zastaveniu konania je v SSP koncipovaná bipolárne. Z ustanovenia § 170 písm. b) SSP síce vyplýva všeobecné pravidlo, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené, avšak ustanovenie § 171 ods. 1 SSP - ktorý predstavuje osobitnú právnu úpravu - ďalej určuje, že ak je zastavenie súdneho konania zavinené účastníkom konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

14. V súdnej veci preto bolo relevantné skúmať, či zastavenie konania bolo zavinené sťažovateľom, keďže práve on je - podľa výroku rozhodnutia krajského súdu - povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

15. Je nesporné, že správna žaloba žalobcu smerovala proti opatreniu orgánu verejnej správy (Daňový úrad Prešov) zo dňa 13.06.2022 - č. 100891053/2022 o použití nadmerného odpočtu. Z tohto oznámenia vyplýva, že časť nadmerného odpočtu vo výške 6,00 Eur, ktorý vznikol na dani z pridanej hodnoty dňa 23.03.2022 vo výške 20,00 Eur za zdaňovacie obdobie január 2022 sa použije na úhradu daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty na základe rozhodnutia o uložení pokuty č. 100313084/2022 zo dňa 16.06.2022 vo výške 6,00 Eur za zdaňovacie obdobie február 2021 splatného 04.04.2022. Obdobne, z opatrenia vyplýva, že časť nadmerného odpočtu vo výške 14,00 Eur, ktorý vznikol na dani z pridanej hodnoty dňa 23.03.2022 vo výške 20,00 Eur za zdaňovacie obdobie január 2022 sa použije na čiastočnú úhradu daňového nedoplatku na dani - pokuty na základe rozhodnutia o uložení pokuty č. 100313056/2022 zo dňa 16.02.2022 vo výške 14,00 Eur splatného 04.04.2022.

16. Sťažovateľ žalobu vo veci podal dňa 14.06.2022 a dňa 05.09.2022 žalovaný vydal oznámenie, v ktorom uviedol, že „oznámenie o použití nadmerného odpočtu ev. č. 100891053/2022 zo dňa 13.04.2022 je bezpredmetné a správca dane nadmerný odpočet vo výške 20,00 Eur za zdaňovacie obdobie január 2022 poukázal na účet daňového subjektu“. Na základe uvedeného následne sťažovateľ vzal podanú správnu žalobu späť a krajský súd konanie zastavil. Tieto skutočnosti nerozporuje ani sťažovateľ.

17. Sťažovateľ však namietá, že žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania. Má za to, že späťvzatím žaloby sám žalobca zabránil tomu, aby krajský súd preskúmal postup správneho orgánu v rozsahu všetkých žalobcom namietaných dôvodov. Podľa sťažovateľa to bol práve žalobca, kto zaviniť zastavenie konania, a to práve tým, že žalobu vzal späť.

18. Hneď v úvode tejto časti odôvodnenia kasačný súd uvádza, že právny názor sťažovateľa je nesprávny. Zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby nie je dôvodom pre zastavenie, ale jeho dôsledkom. Pre účely rozhodovania o trovách konania je relevantné skúmať, čo viedlo žalobcu k

späťvzatiu žaloby. Je nesporné, že v súdnej veci to bola skutočnosť, že žalobca bol po podaní žaloby zo strany sťažovateľa uspokojený, keď tento uvoľnil v jeho prospech peňažné prostriedky, ktoré pôvodne zadržieval na základe napadnutého opatrenia.

19. Zjednodušene povedané - dôvodom pre späťvzatie žaloby bolo to, že žalobca získal peňažné plnenie, ktoré bolo sťažovateľom zadržované na základe napadnutého opatrenia a dôsledkom tohto späťvzatia bolo zastavenie konania krajským súdom. Ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti naznačuje, že späťvzatie žaloby bolo autonómnym prejavom vôle žalobcu a týmto úkonom to bol práve on, kto zaviniť zastavenie konania, a preto mu trovy konania nemali byť priznané, s týmto konštruktom kasačný súd nemôže súhlasiť.

20. Odhliadnuc od toho, že argumentácia sťažovateľa sa vymyká štandardným výkladovým metódam príslušných ustanovení SSP, dôležité je najmä to, že mu chýba aj právna racionalita. Sťažovateľ totiž naznačuje, že hoci bol žalobca uspokojený a dosiahol to, čo chcel dosiahnuť zrušením napadnutého opatrenia, mal v súdnom konaní pokračovať. Toto by bolo v rozpore s podstatou a účelom súdneho konania, resp. jeho významom v právnom poriadku. Naopak, ak si bol sťažovateľ istý správnosťou opatrenia, ktoré žalobca napadol, nemal po podaní správnej žaloby vydávať oznámenie, ktoré účinky predmetného opatrenia negovalo. Práve tým totiž dal žalobcovi právny základ na to, aby vzal podanú správnu žalobu späť v režime, že mu bude priznaná náhrada trov konania.

21. Hoci v jednotlivých prípadoch môže byť sporné, čo bolo dôvodom pre späťvzatie žaloby, v súdnej veci má kasačný súd za preukázané, že to bola skutočnosť, že žalovaný po podaní správnej žaloby zmenil svoj postoj vyjadrený v napadnutom opatrení a peňažné prostriedky, na ktoré žalobcovi vznikol nárok, a ktoré mienil sťažovateľ použiť inak, napokon žalobcovi predsa poukázal. V zhode s krajským súdom potom aj kasačný súd dospel k záveru, že žalobcovi za týchto okolností patrí náhrada trov konania pred krajským súdom. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP zamietol, keď táto nebola dôvodná.

22. Naviac, keďže sťažovateľ bol v kasačnom konaní neúspešný a žalobca bol preto úspešný, najvyšší správny súd výrokom II. tohto uznesenia priznal žalobcovi aj účelne vynaložené trovy kasačného konania, a to v súlade s § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario). O výške týchto trov rozhodne správny súd samostatným rozhodnutím (§ 175 SSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463, § 147 ods. 2 SSP, § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.